

ÎNREGISTRAREA NAȘTERII

Înregistrarea nașterii se face de structura de stare civilă din cadrul S.P.C.L.E.P. sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale **în a cărei rază s-a produs evenimentul.**

Termenul pentru declararea și înregistrarea nașterii copilului este de:

- a) 30 zile de la data nașterii, pentru copilul născut viu și aflat în viață;
- b) 3 zile de la data nașterii, pentru copilul născut mort;
- c) 24 de ore de la data decesului, pentru copilul născut viu care a decedat înăuntrul termenului de 30 zile;
- d) **Copilul găsit** – în termen de 30 de zile de la data găsirii acestuia;
- e) **Copilul părăsit de mamă în unități sanitare** – **imediat după împlinirea termenului de 30 de zile de la întocmirea procesului verbal de constatare a părăsirii.**

I. Înregistrarea nașterii în cazurile prevăzute la punctele a) și c) se face în baza următoarelor documente:

- a) certificatul medical constatator al nașterii, întocmit pe formular-tip, care va trebui să poarte număr de înregistrare, dată certă, sigiliul/ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului;
- b) actul de identitate al mamei și al declarantului, dacă nașterea nu este declarată de mamă;
- c) certificatul de căsătorie al părinților copilului, în original și fotocopie, iar dacă aceștia poartă nume de familie diferit, declarația scrisă cu privire la numele pe care îl va dobândi copilul, semnată de ambii părinți în fața ofițerului de stare civilă sau a notarului public;
- d) declarația de recunoaștere a copilului născut în afara căsătoriei, dată de către tată în fața ofițerului de stare civilă care înregistrează nașterea, din care să rezulte și numele de familie pe care îl dobândește copilul, la care se anexează consimțământul mamei. Tatăl minor îl poate recunoaște singur pe copilul său dacă face dovada discernământului la momentul recunoașterii, prin efectuarea expertizei psihiatrice.

În situația în care unul dintre părinți sau ambii sunt cetățeni străini sau apatrizi, sunt necesare documentele menționate mai sus, precum și următoarele:

a) pașaportul părintelui cetățean străin sau apatrid/părinților cetățeni străini sau apatrizi, respectiv actul de identitate pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene ori Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene sau, după caz, documentul de identitate eliberat de Inspectoratul General pentru Imigrări, în original și în fotocopie. În cazul cetățenilor străini sau apatrizilor ale căror acte de identitate/călătorie nu conțin date înscrise prin utilizarea alfabetului latin se solicită traducerea legalizată a filei care conține datele de identificare ale persoanei; dacă din documentele străine prezentate nu rezultă în mod distinct care este numele de familie și prenumele se solicită declarația notarială a titularului în acest sens;

b) certificatul de căsătorie al părinților copilului, înregistrat în registrele de stare civilă române, dacă unul dintre părinți este cetățean român; dacă ambii părinți sunt cetățeni străini se prezintă certificatul de căsătorie, în original, precum și traducerea legalizată a acestuia, apostilate/supralegalizate conform art. 72 alin. (6) din Metodologia aprobată prin H.G. 64/2011, cu modificările și completările ulterioare.

În situația în care ambii părinți au vârsta sub 14 ani (recunoscut sau nu de către tată **)** sunt necesare:

- a) certificatul medical constatator al nașterii, întocmit pe formular-tip, care va trebui să poarte număr de înregistrare, dată certă, sigiliul/ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului;
- b) certificatul de naștere al mamei;

c) actul de identitate al reprezentantului legal al mamei sau al declarantului, dacă declararea nașterii nu este făcută de reprezentantul legal al mamei copilului.

Domiciliul minorului:

- În cazul în care părinții au domiciliu diferite, părintele care declară nașterea va da o declarație din care să rezulte la care dintre părinți are domiciliul copilului;
- Dacă declararea nașterii se face de către o persoană, alta decât unul dintre părinți, se prezintă declarația notarială a oricăruia dintre părinți, din care să rezulte domiciliul copilului;
- În situația în care niciunul dintre părinți nu este identificat la adresa de domiciliu prin intermediul unităților de poliție, copilul este înregistrat în R.N.E.P., cu domiciliul mamei.

Numele de familie și prenumele copilului

- În cazul în care prenumele copilului trecut în certificatul medical constatator al nașterii este diferit de cel declarat, înregistrarea nașterii se face în baza declarației scrise, semnată de ambii părinți, dată în fața ofițerului de stare civilă sau a notarului public, din care să rezulte prenumele copilului;
- În lipsa acordului părinților cu privire la numele de familie al copilului, instanța de tutelă hotărăște numele copilului și comunică de îndată hotărârea rămasă definitivă la S.P.C.L.E.P./primăria unității administrativ-teritoriale care a înregistrat actul de naștere; certificatul de naștere se eliberează numai după înscrierea mențiunii privind stabilirea numelui de familie de către instanța de tutelă; similar se procedează și în cazul în care ofițerul de stare civilă a refuzat înscrierea prenumelui, iar părinții nu vor să opteze pentru un alt prenume.

Când **declarația nașterii este făcută de un cetățean străin**, necunoscător al limbii române ori de o persoană cu handicap auditiv sau surdocecitate, documentele necesare înregistrării actului se solicită prin intermediul **unui interpret autorizat** sau, după caz, **interpret autorizat al limbajului mimico-gestual** ori al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate; ofițerul de stare civilă/personalul cu atribuții de stare civilă încheie un proces-verbal.

În situația în care căsătoria părinților a fost încheiată în străinătate și nu a fost transcrisă/înscrisă în registrele de stare civilă române, se procedează la transcrierea/înscrisura în regim de urgență a certificatului de căsătorie, urmată de înregistrarea nașterii.

II. Înregistrarea nașterii copilului în termenul legal de 30 de zile în lipsa actului de identitate al mamei

În lipsa actului de identitate al mamei, declarantul prezintă:

- a) certificatul medical constatator al nașterii, întocmit pe formular-tip, care va trebui să poarte număr de înregistrare, dată certă, sigiliul/ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului;
- b) actul de identitate al declarantului;
- c) certificatul de căsătorie al părinților copilului, în original și fotocopie, iar dacă aceștia poartă nume de familie diferit, declarația scrisă cu privire la numele pe care îl va dobândi copilul, semnată de ambii părinți în fața ofițerului de stare civilă sau a notarului public;
- d) declarația de recunoaștere a copilului născut în afara căsătoriei, dată de către tată în fața ofițerului de stare civilă care înregistrează nașterea, din care să rezulte și numele de familie pe care îl dobândește copilul, la care se anexează consimțământul mamei. **Tatăl minor îl poate recunoaște singur pe copilul său dacă face dovada discernământului la momentul recunoașterii, prin efectuarea expertizei psihiatrice.**

e) fotocopia procesului-verbal întocmit de polițist cu ocazia verificărilor efectuate la solicitarea unității sanitare în care a avut loc nașterea, certificată pentru conformitate de reprezentatul unității sanitare;

III. În cazul în care nașterea mamei nu este înregistrată în registrele de stare civilă, pentru întocmirea actului de naștere al copilului se prezintă următoarele documente:

a) declarația scrisă a uneia dintre persoanele prevăzute la art. 16 din Legea nr. 119/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 19¹ sau anexa nr. 19², din Metodologia aprobată prin H.G. nr. 64/2011 cu modificările și completările ulterioare, după caz (oricare dintre părinți, medicul, persoanele care au fost de față la naștere, asistentul social, persoane cu atribuții de asistență socială din unitatea sanitară în care a avut loc nașterea, orice persoană care a luat cunoștință despre nașterea copilului);

b) procesul-verbal privind identitatea declarată de mamă, semnat de reprezentantul D.G.A.S.P.C., de reprezentantul poliției și de cel al unității sanitare;

c) certificatul medical constatator al nașterii;

d) actul de identitate al declarantului;

e) declarația tatălui de recunoaștere a copilului, după caz, din care să rezulte și numele de familie pe care îl dobândește copilul, la care se anexează consimțământul mamei. Tatăl minor îl poate recunoaște singur pe copilul său dacă face dovada discernământului la momentul recunoașterii, prin efectuarea expertizei psihiatrice.

IV. Înregistrarea tardivă a nașterii

După împlinirea termenului de 30 de zile, prevăzut de lege, întocmirea actului de naștere se face la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, precum și cu avizul conform al S.P.C.J.E.P. sau, după caz, al D.G.E.P.M.B.

Cererea privind înregistrarea nașterii după împlinirea termenului de 30 de zile se depune, fie la S.P.C.L.E.P./primăria competentă să înregistreze nașterea, fie la S.P.C.L.E.P./ primăria în raza căreia are domiciliul unul dintre părinți/persoana majoră neînregistrată, respectiv sediul instituția interesată.

Înregistrarea tardivă a nașterii copiilor cu vârsta de până la 14 ani

Înregistrarea actului de naștere se face în baza documentelor prevăzute la **pct. I** iar dacă nu există certificat medical constatator al nașterii este necesară expertiza medico-legală cu privire la data nașterii, în format an, lună, zi, și sexul persoanei.

Dacă declarația nașterii este făcută de către reprezentantul DGASPC sau SPAS se vor prezenta și delegația persoanei desemnată să înregistreze nașterea și raportul de anchetă socială.

Dispozițiile menționate se aplică în mod corespunzător și în cazul în care nașterea unui cetățean român **s-a produs în străinătate și nu a fost declarată sau a fost înregistrată cu date nereale privind identitatea părinților**, iar declararea nașterii sau înregistrarea nașterii se face în țară în baza certificatului medical eliberat de autoritățile străine, respectiv a certificatului de naștere cu date nereale, în urma verificărilor efectuate la autoritățile străine.

Înregistrarea tardivă a nașterii copiilor cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani

Se prezintă documentele necesare înregistrării nașterii copilului cu vârsta de până la 14 ani precum și declarația persoanei a cărei naștere nu a fost înregistrată și, după caz, a părinților sau ocrotitorului/reprezentantului legal ai/al persoanei, la care anexează 2 fotografii mărimea 3/4 cm, potrivit modelelor prevăzute în anexa nr. 20, respectiv în anexa nr. 21 din Metodologia aprobată prin H.G. nr. 64/2016 cu modificările și completările ulterioare; declarația se dă în fața ofițerului de stare civilă/personalului cu atribuții de stare civilă.

Înregistrarea tardivă a nașterii persoanei majore

Cererea scrisă a declarantului este însoțită de următoarele documente:

- a) certificatul medical constatator al nașterii sau, în lipsa acestuia, expertiza medico-legală;
- b) declarația persoanei a cărei naștere nu a fost înregistrată, dată în fața ofițerului de stare civilă/personalului cu atribuții de stare civilă, la care anexează 2 fotografii mărimea 3/4 cm;
- c) declarația a 2 membri ai familiei, iar în lipsa acestora, a două persoane care o cunosc, dată în fața ofițerului de stare civilă.

În toate cazurile în care o persoană de sex feminin solicită înregistrarea tardivă a nașterii sale, aceasta dă o declarație în fața ofițerului de stare civilă/personalului cu atribuții de stare civilă, din care să rezulte dacă are vreun copil a cărui naștere a fost înregistrată în conformitate cu prevederile art. 14¹ alin. (4) din Legea nr. 119/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.